

इतरस्य रसादेरङ्गं रसादिव्यङ्ग्यम् ।

यथा—

‘अयं स रसनोत्कर्षी पीनस्तनविमर्दनः ।

नाभ्यूरुजघनस्पर्शी नीवीविसंसनः करः ॥’

अत्र शृङ्गारः करुणस्याङ्गम् ।

‘मानोज्ञतां प्रणयिनीमनुनेतुकाम-

स्त्वत्सैन्यसागररवोद्गतकर्णतापः ।

हा हा कथं नु भवतो रिपुराजधानी-

प्रासादसंततिषु तिष्ठति कामिलोकः ॥’

अयमेवेन तस्य गुणीभूतव्यङ्ग्यस्य रसाङ्गं रसरूपव्यङ्ग्यम् । उदाहरति—अय-
मिति । भूरिश्रवसः समरपतितं हस्तं विलोक्य तत्पत्न्या रोदनमिदम् । अयमी-
दृगवस्थः स तत्तत्कर्मणि मुहुरनुभूतः । तत्तत्कर्माह—रसनेति । रसनां मम
शुद्धघण्टिकामुत्कर्षयितुं मार्जनादिना उत्कृष्टीकर्तुमाकण्डं वा शीलमस्य सः । नीव्या
वृद्धवन्धस्य विसंसनो मोक्षणकरः । अत्रालम्बनविच्छेदेन रतेरसाश्रयतया
स्मर्यमाणानां तदज्ञानां शोकोद्दीपकत्वात्करुणानुकूलतेति शृङ्गारस्य करुणाङ्गत्वम् ।
अत एव प्राकरणिकत्वेन प्रधानस्य करुणस्य व्यञ्जकं वाक्यार्थमपेक्ष्य तदानीमप्राप्त-
रसभावस्य शृङ्गारस्य न्यूनत्वमचमत्कारित्वम् । ननु तदानीं शृङ्गारस्य रसत्वाप्राप्त्या
कथमस्य रसाङ्गरसोदाहरणत्वं संगच्छतामिति चेत्, न । तदानीं शृङ्गाररसस्य
पूर्णरसत्वाभावेऽपि खण्डरसत्वस्य सत्त्वात् । तच्च दोषपरिच्छेदे निर्णेष्यते । शृङ्गा-
रस्य करुणविरुद्धत्वेऽपि स्मृतिविषयत्वेन गुणत्वमेव, न तु दोषत्वम् ॥ भावाङ्गं
रसव्यङ्ग्यमुदाहरति—मानोज्ञतामिति । राज्ञः स्तुतिरियम् । मानोज्ञतामुन्नतमा-

१. प्रासादेति । प्रासादपारम्परीषु ॥

१. ग-पुस्तके तु ‘इतरस्य-’ इत्यादेः ‘-मार्गो ध्वनेर्मतः ॥’ इत्यन्तस्य ग्रन्थस्य स्थाने “चतुर्थी तु ‘मम
धन्मिअ-’ इत्यादावुदाहरणे विधिरूपादभिधेयार्थान्निपेधरूपोऽर्थो व्यङ्ग्यते । ‘उपकृतं बहु तत्र-’
इत्यत्रापि विधिरूपं पर्युदस्य निपेधरूपार्थे तात्पर्यम् । तत्कथं पूर्वश्रमिधामूलत्वमुत्तरत्र लक्षणमूलत्व-
मिति । उच्यते—‘मम धन्मिअ-’ इत्यत्र मुख्यार्थो बाधित एव विश्रान्तिभासाद्य-निपेधार्थं व्यञ्जयति ।
‘उपकृतम्-’ इत्यत्र तु मुख्यार्थस्य बाधितत्वेन प्रतीतेर्लक्ष्यार्थस्यैव विश्रान्तिधर्मतया व्यञ्जकत्वम् ।
तथा चोक्तम्—‘कचिद्बाध्यतया ख्यातिः-’ (इत्यादि) व्यञ्जिकेत्यर्थः । यद्यप्यर्थश्चास्तुद्भवे कवि-
मौढोकावेव कविनिबद्धवक्तृमौढोक्तिरन्तर्भवति तथापि तदपेक्षया तस्या अधिकचमत्कारितया विविच्य
प्रतिपादनम् । ननु वाक्यगता एव ध्वनयश्चमत्कारमावहन्ति कथं तेषां पदादिगतत्वेन भेदकत्वं
नम् । सत्यम् । पदपदांशमौढजनकत्वेन तेषां चमत्कारभूमित्वम् । पदांशस्तु—‘प्रकृतिः प्रत्ययः
प्रातिपदिकं सर्वनाम च । पुरुषव्यत्ययः पूर्वनिपातलङ्घितं तथा ॥ कर्मभूताधिकरणं विशेषोक्तविभक्तयः ।
उपसर्गो निपातश्च संबन्धो वचनं तथा । अव्ययीभावकालाद्याः पदांशाः परिकीर्तिताः ।’ तथा चोक्तम्—
‘एकावयवसंस्थेन-’ (इत्यादि) इति पाठो दृश्यते ।